Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2014. gada 7. oktobrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības ārējā darbība — LESD 218. panta 9. punkts — Nostājas, kas Eiropas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar starptautisku nolīgumu izveidotā struktūrā, noteikšana — Starptautisks nolīgums, kuram Eiropas Savienība nav pievienojusies — Starptautiskā vīnkopības un vīna organizācija (OIV) — Jēdziens "lēmumi ar juridiskām sekām" — OIV ieteikumi

Lieta C-399/12

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2012. gada 28. augustā cēla

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze*, *B. Beutler* un *N. Graf Vitzthum*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Čehijas Republika, ko pārstāv *M. Smolek*, *E. Ruffer* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,

Luksemburgas Lielhercogiste, ko pārstāv *P. Frantzen*, pārstāve,

Ungārija, ko pārstāv *M. Z. Fehér* un *K. Szíjjártó*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman* un *B. Koopman*, kā arī *J. Langer*, pārstāvji,

Austrijas Republika, ko pārstāv *C. Pesendorfer*, pārstāve,

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *J. Holmes*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *E. Sitbon* un *J.-P. Hix*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

* Tiesvedības valoda – vācu.

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Erlbacher* un *B. Schima*, kā arī *B. Eggers*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], D. Švābi [*D. Šváby*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 26. novembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2014. gada 29. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Vācijas Federatīvā Republika lūdz atcelt Eiropas Savienības Padomes 2012. gada 18. jūnija lēmumu par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz dažām rezolūcijām, par kurām paredzēts balsot Starptautiskajā Vīnkopības un vīna organizācijā (*OIV*) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

2 Saskaņā ar Nolīguma par Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas izveidi, kas noslēgts 2001. gada 3. aprīlī (turpmāk tekstā – "*OIV* nolīgums"), 1. panta 2. punktu "*OIV* tiecas sasniegt savus mērķus un īstenot savas pilnvaras, kas noteikti 2. pantā, kā zinātniska un tehniska starpvaldību organizācija, kurai ir atzīta kompetence vīnkopības un vīna, vīnu saturošu dzērienu, galda vīnogu, rozīņu un citu vīnkopības izstrādājumu jomā".

3 *OIV* nolīguma 2. pantā ir noteikts:

"1. Savas kompetences jomā *OIV* ir šādi mērķi:

a) informēt savus dalībniekus par pasākumiem, kas ļautu ņemt vērā ražotāju, patērētāju un citu vīnkopības nozares ieinteresēto personu problēmas;

b) palīdzēt citām starpvaldību un nevalstiskām starptautiskām organizācijām, it īpaši tām, kas nodarbojas ar standartizāciju;

c) veicināt pastāvošās prakses un standartu saskaņošanu starptautiskā mērogā un vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus starptautiskus standartus, lai uzlabotu vīna produktu ražošanas un tirdzniecības nosacījumus, un palīdzēt nodrošināt patērētāju interešu ņemšanu vērā.

2. Lai sasniegtu šos mērķus, *OIV* īsteno šādas pilnvaras:

[..]

b) ieteikumu izstrāde, formulēšana un to izpildes kontrole kopīgi ar savām dalībniecēm, it īpaši šādās jomās:

(i) vīna ražošanas nosacījumi,

(ii) vīndarības metodes,

(iii) produktu definēšana un/vai aprakstīšana, marķēšana un laišanas tirgū nosacījumi,

(iv) vīnkopības produktu analīzes un novērtēšanas metodes;

[..]."

4 *OIV* nolīguma 8. pantā ir noteikts, ka starptautiska starpvaldību organizācija var piedalīties *OIV* darbā vai kļūt par tās dalībnieci un piedalīties organizācijas finansēšanā, ja tā izpilda nosacījumus, ko katrā konkrētā gadījumā atbilstoši izpildu komitejas priekšlikumam nosaka Ģenerālā asambleja.

5 Eiropas Savienībā 21 dalībvalsts ir *OIV* dalībnieces. Turpretim Savienība tai nav pievienojusies. Tomēr *OIV* iekšējā reglamenta 5. panta 2. punkta izpratnē tai ir "viesa" statuss. Šajā statusā Eiropas Komisijai ir atļauts apmeklēt ekspertu grupu un *OIV* komisiju sanāksmes un piedalīties tajās ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā iekšējā reglamentā.

Savienības tiesības

6 Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 1. lpp.), redakcijā, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Regulas (EK) Nr. 1234/2010 (OV L 346, 11. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1234/2007"), 120.f pantā, kura nosaukums ir "Atļaujas piešķiršanas kritēriji", ir noteikts:

"Atļaujot vīndarības metodes saskaņā ar 195. panta 4. punktā minēto procedūru, Komisija:

a) pamatojas uz *OIV* ieteiktām un publicētām vīndarības metodēm, kā arī uz rezultātiem, kas gūti no pagaidām neatļautu vīndarības metožu eksperimentālas izmantošanas;

[..]."

7 Regulas Nr. 1234/2007 120.g pantā ar nosaukumu "Analīzes metodes" ir paredzēts:

"Analīzes metodes, lai noteiktu vīna nozares produktu sastāvu, un noteikumi, pēc kuriem var noteikt, vai šie produkti ir apstrādāti, neievērojot atļautās vīndarības metodes, ir metodes un noteikumi, ko ieteikusi un publicējusi *OIV*.

Ja nav *OIV* ieteiktu un publicētu metožu un noteikumu, atbilstīgas metodes un noteikumus pieņem Komisija saskaņā ar 195. panta 4. punktā minēto procedūru.

Gaidot šādu noteikumu pieņemšanu, lietošanas metodes un noteikumi būs tādi, kādus nosaka attiecīgā dalībvalsts."

8 Regulas Nr. 1234/2007 158.a panta par "īpašām importa prasībām vīnam" 1. un 2. punktā ir teikts:

"1. Ja nav noteikts citādi, īpaši nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi [LESD 218. pantam], noteikumus par cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un marķējumu šīs regulas II daļas II sadaļas I nodaļas Ia iedaļas I apakšiedaļā un 113.d panta 1. punktā piemēro produktiem ar KN kodiem 2009 61, 2009 69 un 2204, kuri tiek importēti Kopienā.

2. Ja nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi [LESD 218. pantam], nav noteikts citādi, produkti, kuri minēti šā panta 1. punktā, ir ražoti saskaņā ar vīndarības metodēm, ko ieteicis un publicējis *OIV* (Starptautiskā Vīnkopības un vīna [organizācija]) vai kas pieņemti Kopienā saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas pasākumiem."

9 Komisijas 2009. gada 10. jūlija Regulas (EK) Nr. 606/2009, ar ko nosaka konkrētus sīki izstrādātus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 īstenošanas noteikumus attiecībā uz vīnkopības produktu kategorijām, vīndarības metodēm un piemērojamiem ierobežojumiem (OV L 193, 1. lpp.), redakcijā, kas izriet no Komisijas 2012. gada 12. aprīļa Īstenošanas regulas (ES) Nr. 315/2012 (OV L 103, 38. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 606/2009"), 9. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Ja Regulas (EK) Nr. 479/2008 32. panta otrās daļas e) punktā minētās specifikācijas vīndarības metodēs izmantoto vielu identificēšanai un šo vielu tīrības noteikšanai nav noteiktas ar Komisijas Direktīvu [Nr.] 2008/84/EK [..], tad tās specifikācijas, kuras ir noteiktas un publicētas [*OIV*] Starptautiskajā vīndarības kodeksā."

10 Saskaņā ar Nr. 606/2009 15. panta 2. punktu:

"Komisija publicēja *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā to analīzes metožu sarakstu un aprakstu, kuras ir minētas [Regulas Nr. 1234/2007 120.g panta pirmajā daļā] un aprakstītas *OIV* Vīna un misas starptautisko analīzes metožu krājumā un kuras piemēro, lai pārbaudītu Kopienas tiesību aktos noteikto ierobežojumu un prasību izpildi attiecībā uz vīna produktu ražošanu."

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

11 Līdz 2010. gada jūnijam dalībvalstis pašas pēc savas iniciatīvas saskaņoja savas nostājas *OIV* vīna un alkoholisko dzērienu darba grupā.

12 2011. gada 16. maijā Komisija, balstoties uz LESD 218. panta 9. punktu, iesniedza priekšlikumu Padomes lēmumam par nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz dažiem ieteikumiem, par kuriem paredzēts balsot *OIV*. Taču šis priekšlikums netika pieņemts.

13 Koordinēšanas sanāksmēs, kas notika 2011. gada 22. un 24. jūnijā Porto (Portugāle), dalībvalstis, kas ir arī *OIV* dalībnieces, saskaņoja savas pozīcijas par šīs organizācijas Ģenerālās asamblejas darba kārtībā iekļautajiem ieteikumiem. Komisija informēja, ka šīs dalībvalstis nevar ieņemt nostāju, kas ietekmē Savienības *acquis* un ka tādējādi tām ir jāiebilst pret jebkuru šīs organizācijas ieteikumu, kas šo *acquis* var grozīt. Tāpat Komisija atsaucās uz ilustratīvu sarakstu ar četrpadsmit ieteikumu projektiem, kuru pieņemšana minētajā asamblejā, tās skatījumā, apdraudētu Savienības *acquis*.

14 2011. gada 24. jūnijā *OIV* Ģenerālajā asamblejā dalībvalstu delegācijas atbilstoši *OIV* nolīguma 5. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajam konsensa principam tostarp apstiprināja vairākus ieteikumus.

15 Komisija, ņemot vērā 2011. gada 28. oktobra ārkārtas *OIV* Ģenerālo asambleju Monpeljē (Francija), iesniedza priekšlikumu Padomes lēmumam, kas pamatots ar LESD 218. panta 9. punktu. Tomēr arī šis priekšlikums netika pieņemts.

16 Ņemot vērā 2012. gada 22. jūnija *OIV* Ģenerālo asambleju Izmirā (Turcija), Komisija 2012. gada 27. aprīlī nosūtīja Padomei priekšlikumu Padomes lēmumam par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz dažām rezolūcijām, par kurām paredzēts balsot Starptautiskajā Vīnkopības un vīna organizācijā (*OIV*) (COM(2012) 192, galīgā redakcija).

17 Tā kā par minēto lēmuma priekšlikumu balsu vairākums netika iegūts, Savienības prezidentūra iesniedza divus secīgus kompromisa priekšlikumus. Otrais – 2012. gada 6. jūnija – priekšlikums ar kvalificētu balsu vairākumu tika pieņemts Padomes Lauksaimniecības un zivsaimniecības 2012. gada 18. jūnija sanāksmē, un tas arī ir apstrīdētais lēmums.

18 Vairākas dalībvalstis, tostarp Vācijas Federatīvā Republika, balsoja pret šo priekšlikumu.

19 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma preambulas 5.–7. apsvērumu:

> "(5) Rezolūciju OENO-TECHNO 08-394A, 08-394B, 10-442, 10-443, 10-450A, 10-450B, 11-483 un 11-484 projektos ir noteiktas jaunas vīndarības metodes. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 120.f un 158.a pantu šīs rezolūcijas ietekmēs *acquis*.
>
> (6) Rezolūciju OENO-SCMA 08-385, 09-419B, 10-436, 10-437, 10-461, 10-465 un 10-466 projektos ir noteiktas analīzes metodes. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 120.g pantu šīs rezolūcijas ietekmēs *acquis*.
>
> (7) Rezolūciju OENO-SPECIF 08-363, 08-364, 09-412, 10-451, 10-452, 10-459, 11-485, 11-486B, 11-489, 11-490, 11-491 un 11-494 projektos ir noteiktas vīndarības metodēs izmantoto vielu tīrības un identificēšanas specifikācijas. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 9. pantu šīs rezolūcijas ietekmēs *acquis*."

20 Apstrīdētā lēmuma redakcija ir šāda:

> "Eiropas Savienības Padome,
>
> ņemot vērā [LESD], jo īpaši tā 43. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,
>
> [..]
>
> *1. pants*
>
> Savienības nostāja *OIV* Ģenerālajā asamblejā, kas notiks 2012. gada 22. jūnijā, ir tāda, kā izklāstīta šā lēmuma pielikumā, un, kopīgi rīkojoties Savienības interesēs, to pauž dalībvalstis, kas ir *OIV* locekles.
>
> *2. pants*
>
> 1. Ja 1. pantā minēto nostāju var ietekmēt jauna zinātniska vai tehniska informācija, kas iesniegta pirms *OIV* sanāksmēm vai to laikā, dalībvalstis, kas ir *OIV* locekles, lūdz, lai balsošanu Ģenerālajā asamblejā atliek līdz brīdim, kad, pamatojoties uz jaunajiem elementiem, ir noteikta Savienības nostāja.
>
> 2. Pēc koordinācijas, īpaši uz vietas, un bez turpmāka Padomes lēmuma, kurā pausta Savienības nostāja, dalībvalstis, kas ir *OIV* locekles, kopīgi rīkojoties Savienības interesēs, drīkst vienoties par tādām izmaiņām rezolūciju projektos, kas izklāstīti šā lēmuma pielikumā, kuras nemaina būtību.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.”

21 Minētā lēmuma pielikumā ir noteikti attiecīgie rezolūciju projekti, uz kuriem attiecas šī lēmuma 1. pantā paredzētā Savienības nostāja.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

22 Vācijas Federatīvā Republika lūdz Tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 Padome lūdz prasību noraidīt un piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti apstrīdētā lēmuma atcelšanas gadījumā tā lūdz Tiesu atstāt spēkā tā sekas.

24 Čehijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Slovākijas Republikai, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika atļauts iestāties lietā Vācijas Federatīvās Republikas prasījumu atbalstam, kamēr Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

25 Prasība ir balstīta uz vienu pamatu, kas attiecas uz LESD 218. panta 9. punkta nepiemērojamību lietā.

26 Turklāt Ungārija un Nīderlandes Karaliste savos iestāšanās rakstos izvirza pamatus, kas balstīti uz tādu LESD normu pārkāpumu, kas nav norādītas iepriekšējā punktā minētājā vienīgajā pamatā.

27 Taču lietas dalībnieks, kam saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantu ir atļauts iestāties šīs Tiesā izskatīšanai nodotā lietā, nedrīkst grozīt strīda priekšmetu, kas ir identificēts pušu prasījumos un pamatos. No tā izriet, ka ir pieņemami tikai tie personas, kas iestājas lietā, argumenti, kuri iekļaujas šo prasījumu un pamatu noteiktajā kontekstā.

28 Tātad šī sprieduma 26. punktā minētie Ungārijas un Nīderlandes Karalistes pamati ir uzreiz jāatzīst par nepieņemamiem.

Lietas dalībnieku argumenti

29 Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Čehijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika, kā arī Apvienotā Karaliste, savas prasības vienīgajā pamatā apgalvo, pirmkārt, ka LESD 218. panta 9. punkts nav piemērojams saistībā ar starptautisku līgumu, kuru, tāpat kā *OIV* nolīgumu, ir noslēgusi nevis Savienība, bet gan dalībvalstis.

30 No LESD 218. panta 9. punkta teksta izrietot, ka šī norma attiecas tikai uz tām nostājām, kas jāapstiprina “Savienības vārdā”, kas nozīmējot, ka Savienībai attiecīgajā starptautiskajā struktūrā jābūt pārstāvības tiesībām vai balsstiesībām.

31 LESD 218. panta sistēma apstiprinot, ka tās 9. punkts ir piemērojams tikai saistībā ar Savienības noslēgtiem nolīgumiem.

32 Šo interpretāciju pamatojot LESD 218. panta 9. punkta izstrādāšanas vēsture un funkcija. Šajā normā, kurā gandrīz burtiski ir pārņemts EKL 300. panta 2. punkts, ir paredzēta īpaša procedūra, kas ļauj Savienībai ātri reaģēt uz starptautiska līguma, kura dalībniece ir arī Savienība, citu līgumslēdzēju pušu izdarīto pārkāpumu.

33 Kompetences piešķiršanas princips, kas nosaka Savienības kompetenču robežas un ir noteikts LES 5. panta 1. un 2. punktā, aizliedzot pēc analoģijas attiecināt LESD 218. panta 9. punktā paredzēto procesuālo tiesisko regulējumu uz dalībvalstu noslēgto starptautisko līgumu īstenošanu.

34 Turklāt prakse un noteikumi, uz kuriem attiecas *OIV* ieteikumi, ietilpstot nevis Savienības ekskluzīvās kompetences jomā, bet gan lauksaimniecības jomā LESD 4. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, kas ir Savienības un tās dalībvalstu dalītās kompetences joma.

35 Otrkārt, Vācijas Federatīvā Republika un dalībvalstis, kurām atļauts iestāties lietā tās atbalstam, uzsver, ka tikai starptautisko tiesību akti, kas ir saistoši Savienībai, esot "lēmumi ar juridiskām sekām" LESD 218. panta 9. punkta izpratnē. Šī interpretācija izrietot no paša šīs normas teksta, un to apstiprinot normu, kurās iekļaujas šis LESD 218. panta 9. punkts, sistēma.

36 Šajā lietā *OIV* ieteikumi neietilpstot LESD 218. panta 9. punktā paredzēto lēmumu kategorijā. Pirmkārt, tādiem ieteikumiem starptautiskajās tiesībās neesot saistoša rakstura. Otrkārt, norādes uz *OIV* ieteikumiem, kas ietverti Regulas Nr. 1234/2007 120.f panta a) punktā, 120.g pantā un 158.a panta 1. un 2. punktā, kā arī Regulas Nr. 606/2009 9. pantā, balstoties uz Savienības likumdevēja vienpusēju aktu, ar kuru šiem ieteikumiem nevar piešķirt starptautiska tiesību akta, kas ir saistošs tostarp trešajām valstīm, kvalifikāciju.

37 Treškārt, Nīderlandes Karaliste apgalvo, ka LESD 218. panta 9. punkta nepiemērojamību šajā gadījumā apstiprinot apstāklis, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā nebija pilnīgas pārliecības, kādi ieteikumi faktiski tiks nodoti balsošanai 2012. gada 22. jūnija *OIV* Ģenerālajā asamblejā.

38 Padome, ko atbalsta Komisija, norāda, pirmkārt, ka LESD 218. panta 9. punkts esot piemērojams nostājām, kas Savienības vārdā jāieņem tādā organizācijā kā *OIV*, kas izveidota ar dalībvalstu noslēgtu starptautisku nolīgumu un kas ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, ja attiecīgā joma ietilpst Savienības kompetencē.

39 LESD 218. panta 9. punkta burtiska interpretācija ļaujot uzskatīt, ka, ja vien nav norādīts pretējais, šī norma ir piemērojama arī saistībā ar līgumiem, kuriem Savienība nav pievienojusies, ja runa ir par jomām, kas ir Savienības kompetencē.

40 Attiecībā uz LESD 218. panta 9. punkta kontekstu Padome apgalvo, ka no LESD 216. panta un 218. panta 1. punkta neko nevarot secināt, jo šīs normas attiecas uz Savienības noslēgtiem starptautiskiem nolīgumiem, lai gan LESD 218. panta 9. punktā savukārt esot paredzēta nevis tādu nolīgumu apspriešanas vai noslēgšanas procedūra, bet gan nolīguma, kam var būt juridiskas sekas Savienībā, īstenošana.

41 No teleoloģiskā viedokļa LESD 218. panta 9. punkts esot paredzēts procesuālas kārtības izveidošanai, kas ļauj noteikt Savienības nostāju starptautiskajās organizācijās, tostarp saistībā ar starpvalstu nolīgumiem, kuriem tā nav pievienojusies, ja pieņemtos lēmumus ir paredzēts vēlāk iestrādāt Savienības tiesībās.

42 Savienība neaizskarot dalībvalstu kompetenci, ja tā starptautiskā līmenī īsteno kompetenci, kas tai piešķirta uz LESD 43. panta pamata, tādās jomās kā vīndarība un vīna nozares produktu analīzes metodes.

43 Turklāt atbilstoši LESD 3. panta 2. punktam Savienībai esot ekskluzīva ārējā kompetence jomās, uz kurām attiecas apstrīdētā lēmuma pielikumā paredzētie ieteikumu projekti, ņemot vērā, ka tie var ietekmēt Savienības kopīgos noteikumus. Šie projekti skarot vīndarības un analīzes metodes, kuras saskaņā ar Regulas Nr. 1234/2007 120.f panta a) punktu, 120.g pantu un 158.a panta 2. punktu, kā arī Regulu Nr. 606/2009 tiek izmantotas par pamatu Savienības tiesiskā regulējuma izstrādē vai atbilstoši tam kļūst piemērojamas.

44 Otrkārt, Padome, ko atbalsta Komisija, norāda, ka LESD 218. panta 9. punktā tiek vienīgi prasīts, lai lēmumi, ko ir tiesīga pieņemt starptautiska struktūra, ietekmētu Savienības tiesību sistēmu, taču neesot nepieciešams, lai šie lēmumi ietekmētu starptautisko tiesību sistēmu.

45 Tādējādi minētā norma attiecoties uz situāciju, kurā starptautiskie ieteikumi, kaut arī tie nav saistoši, tomēr rada juridiskas sekas Savienībā atbilstoši imperatīvajām Savienības normām.

46 Šajā gadījumā *OIV* Ģenerālajā asamblejā pieņemtajiem ieteikumiem par vīndarības un analīzes metodēm esot juridiskas sekas Savienībā, jo Savienības likumdevējs ir nolēmis tās iekļaut Savienības tiesiskajā regulējumā.

47 Treškārt, Padome apgalvo, ka šī sprieduma 37. punktā izklāstītais Nīderlandes Karalistes arguments ignorējot LESD 218. panta 9. punkta tekstu un mērķi.

Tiesas vērtējums

48 Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu "Padome pēc Komisijas [..] priekšlikuma pieņem lēmumu, ar ko [..] nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu".

49 Vispirms ir jānorāda, pirmkārt, ka šajā normā ir atsauce uz struktūru, kas izveidota ar "nolīgumu", taču nav precizēts, ka Savienībai ir jābūt tāda nolīguma pusei. Arī atsauce minētajā normā uz nostājām, kas jāapstiprina "Savienības vārdā", nenozīmē, ka Savienībai būtu jābūt nolīguma, ar ko izveidota attiecīgā starptautiskā struktūru, pusei.

50 No tā izriet, ka LESD 218. panta 9. punkta teksts neliedz Savienībai pieņemt lēmumu par nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem struktūrā, kura izveidota ar starptautisku nolīgumu, kam tā nav pievienojusies.

51 Otrkārt, ir jāuzsver, ka šī lieta attiecas uz kopējās lauksaimniecības politikas jomu un it īpaši uz vīna tirgus kopīgu organizāciju, – jomu, ko Savienības likumdevējs atbilstoši savai uz LESD 43. pantu balstītajai kompetencei ir ļoti plaši reglamentējis.

52 Ja attiecīgā joma ir tādā Savienības kompetencē, kāda ir aprakstīta iepriekšējā punktā, Savienībai, ja tā nav pievienojusies attiecīgajam starptautiskajam nolīgumam, nav liegts īstenot šo kompetenci, savās iestādēs nosakot nostāju, kas tās vārdā jāapstiprina ar šo nolīgumu izveidotā struktūrā, it īpaši ar dalībvalstu starpniecību, kas ir pievienojušās minētajam nolīgumam un solidāri rīkojas Savienības interesēs (skat. spriedumu Komisija/Grieķija, C-45/07, EU:C:2009:81, 30. un 31. punkts; šajā ziņā skat. arī atzinumu 2/91, EU:C:1993:106, 5. punkts).

53 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti, pirmkārt, ka pirms LESD 218. panta 9. punkta LESD piektās daļas V sadaļā izvietotās normas attiecas vienīgi uz nolīgumiem starp Savienību un trešajām valstīm vai starp Savienību un starptautiskajām organizācijām un, otrkārt, ka lēmums par kāda nolīguma

piemērošanas pārtraukšanu, ko pieņem Savienība un kas arī ir paredzēts LESD 218. panta 9. punktā, ir iespējams tikai saistībā ar Savienības noslēgtu starptautisku nolīgumu, par iepriekš minētajiem apsvērumiem neliek šaubīties.

54 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iepriekšējā punktā norādītās normas, izņemot LESD 218. panta 9. punktu, attiecas uz Savienības līgumu apspriešanu un noslēgšanu. Turpretim LESD 218. panta 9. punkts attiecas uz nostāju noteikšanu, kuras Savienības vārdā jāapstiprina ar līgumu izveidotā struktūrā un kuras, atšķirībā no Savienības lēmuma par līguma piemērošanas pārtraukšanu, var tikt pieņemtas šī sprieduma 52. punktā minētajā gadījumā arī saistībā ar nolīgumu, kuram Savienība nav pievienojusies.

55 Līdz ar to apstāklis, ka Savienība nav pievienojusies *OIV* nolīgumam, neliedz Savienībai piemērot LESD 218. panta 9. punktu.

56 Turpmāk ir jāpārbauda, vai šīs normas izpratnē ieteikumi, kas jāpieņem *OIV*, šajā gadījumā ir "lēmumi ar juridiskām sekām".

57 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma preambulas 5.–7. apsvēruma, kā arī tā pielikuma izriet, ka *OIV* ieteikumi, kas nodoti balsošanai šajā lēmumā minētajā šīs organizācijas Ģenerālajā asamblejā, ir par jaunām vīndarības metodēm, par analīzes metodēm, kas ļauj noteikt vīna nozares produktu sastāvu, vai arī par specifikācijām tādās [vīn]darības metodēs izmantoto vielu identificēšanai un šo vielu tīrības noteikšanai.

58 Līdz ar to minētie ieteikumi ietilpst *OIV* nolīguma 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajās jomās, ko turklāt neviens šīs lietas dalībnieks nav apstrīdējis.

59 Saskaņā ar *OIV* nolīguma 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu *OIV* minētajās jomās pieņemto ieteikumu mērķis ir sekmēt šīs organizācijas mērķu sasniegšanu, kuri tostarp ir palīdzēt citām starptautiskām organizācijām, it īpaši tām, kas nodarbojas ar standartizāciju, kā arī veicināt pastāvošās prakses un standartu saskaņošanu starptautiskā mērogā, tāpat arī vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus starptautiskus standartus.

60 Tāpat ir jānorāda, ka atbilstoši *OIV* nolīguma 2. panta 2. punkta b) apakšpunktam *OIV* ir uzdots kontrolēt šo ieteikumu izpildi kopīgi ar savām dalībniecēm.

61 Turklāt saistībā ar vīna tirgus kopīgu organizāciju Savienības likumdevējs minētos ieteikumus iestrādā šajā ziņā pieņemtajā tiesiskajā regulējumā. No Regulas Nr. 1234/2007 120.g panta un 158.a panta 1. un 2. punkta, kā arī Regulas Nr. 606/2009 9. panta 1. punkta pirmās daļas izriet, ka *OIV* ieteikumi ir tieši pielīdzināti Savienības tiesību normām attiecībā uz analīzes metodēm, kas ļauj noteikt vīna nozares produktu sastāvu, īpašām prasībām, kas no vīndarības metožu aspekta ir piemērojamas vīna importam no trešajām valstīm, kā arī specifikācijām tādās [vīn]darības metodēs izmantoto vielu identificēšanai un šo vielu tīrības noteikšanai.

62 Regulas Nr. 1234/2007 120.f panta a) punkts, kurā noteikts, ka Komisija "pamatojas" uz *OIV* ieteikumiem par vīndarības metožu atļaujām, nenovēršami nozīmē, ka šie ieteikumi jāņem vērā, izstrādājot atbilstošās Savienības tiesību normas.

63 No tā izriet, ka šajā lietā aplūkotie ieteikumi, kuri, kā ir norādīts šī sprieduma 57. punktā, ir par jaunām vīndarības metodēm, analīzes metodēm, kas ļauj noteikt vīna nozares produktu sastāvu, vai specifikācijām tādās [vīn]darības metodēs izmantoto vielu identificēšanai un šo vielu tīrības noteikšanai, var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu vīna tirgus kopīgas organizācijas jomā.

64 No šī sprieduma 57.–63. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka tādiem ieteikumiem, tostarp tādēļ, ka tie ir iestrādāti Savienības tiesībās atbilstoši Regulas Nr. 1234/2007 120.f panta a) punktam, 120.g pantam un 158.a panta 1. un 2. punktam, kā arī Regulas Nr. 606/2009 9. panta 1. punkta pirmajai daļai, minētajā jomā ir juridiskas sekas LESD 218. panta 9. punkta izpratnē un ka Savienība, lai arī tā nav pievienojusies *OIV* nolīgumam, var noteikt nostāju, kas tās vārdā jāapstiprina attiecībā uz šiem ieteikumiem, ņemot vērā to tiešo ietekmi uz Savienības *acquis* šajā jomā.

65 Šī sprieduma 37. punktā minētais Nīderlandes Karalistes arguments ir pretrunā gan LESD 218. panta 9. punkta tekstam, gan tā mērķim, jo šim pantam ir jānodrošina, ka iepriekš Savienības vārdā noteikta nostāja tiek izteikta starptautiskā struktūrā, kura "ir tiesīga" pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, neatkarīgi no tā, vai lēmumi, ko ietver šādi noteikta nostāja, visbeidzot tiks faktiski nodoti balsošanai kompetentajā struktūrā.

66 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Padome apstrīdētā lēmuma pieņemšanā ir pamatoti balstījusies uz LESD 218. panta 9. punktu.

67 Tāpēc Vācijas Federatīvās Republikas savas prasības pamatojumam izvirzītais vienīgais pamats nevar tikt atbalstīts.

68 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī reglamenta 140. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, jāpiespriež Čehijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Slovākijas Republikai, Apvienotajai Karalistei un Komisijas segt pašām savus tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) **Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**

3) **Čehijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovākijas Republika, Apvienotā Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]